

Матеріали та методи

Проведено імуногістохімічне дослідження біопсійного матеріалу з ділянок шкірної псоріатичної висипки та інтактної шкіри у 25 хворих на псоріаз. Крім того, для порівняння результатів імуногістохімічних досліджень проведено вивчення біопсійного матеріалу шкіри здорових осіб (5 пацієнтів). Для визначення характеру і поширеності місцевих клітинних імунних і запальних реакцій застосовано імуногістохімічні методики з визначення експресії маркерів CD284 (TLR4), CD289 (TLR9).

Результати

Експресія TLR4 та TLR9 в епідермісі шкіри в нормі є найбільш виразною у клітинах базального та шилоподібного шарів. Слід зазначити, що експресія цих рецепторів переважно ядерна, в цитоплазмі епітеліоцитів забарвлення мінімальне. В епідермісі інтактної шкіри хворих на псоріаз визначалась більш активна експресія TLR4 та TLR9. Топографічно спостерігалась переважна локалізація цих рецепторів у базальному шарі епідермісу. У шкірних псоріатичних бляшках визначається значне потовщення епідермісу та зростання кількості TLR4- та TLR9-позитивних клітин. Макрофаги, що мігрували в судинах сосочків дерми, мали виражену позитивну експресію маркера. TLR4- та TLR9-позитивні моноцити і макрофаги виявлялись в судинах і периваскулярному просторі сосочкового шару дерми. Найбільша кількість позитивних клітин спостерігалась в судинах, які розміщувалися в сосочках.

Висновки

У хворих на псоріаз встановлено гіперсекрецію і гіперпродукцію епітеліоцитами шкіри прозапальних біологічних маркерів, зокрема TLR4- та TLR9-позитивних клітин, які виявляються як у ділянках, уражених псоріатичною висипкою, так і в інтактній шкірі. Це свідчить про перманентну стимуляцію лімфоцитів та макрофагів не лише в ділянках псоріатичних бляшок, а й у віддалених.

УДК 618.11-03.2-067

Вплив папіломавірусної інфекції на перебіг вагітності, пологів, післяпологового періоду і стан новонароджених у жінок після органозберігаючого лікування передраку і початкових стадій раку шийки матки

О.О. Єгоров

Харківська медична академія післядипломної освіти

Харківська клінічна лікарня на залізничному транспорті № 2

Більше 290 млн жінок інфіковані вірусом папіломи людини (ВПЛ). За даними міжнародних джерел, поширеність ВПЛ серед молодих людей може перевищувати 20 %. Інфекція ВПЛ щорічно призводить до 530 тис. випадків захворювання на рак шийки матки (РШМ) і до 275 тис. випадків смерті від цієї онкопатології. Вагітність є фактором ризику папіломавірусної інфекції і сприяє активній реплікації і персистенції ВПЛ. У вагітних відзначається більш висока інфікованість у порівнянні з невагітними, яка становить загалом 30–65 %, причому інфікованість тільки генотипами високого онкогенного ризику – 20–30 %.

Метою роботи було виявити вплив генітальної папіломавірусної інфекції на перебіг вагітності, пологів, післяпологового періоду та стану новонароджених у жінок після органозберігаючого лікування передраку і початкових стадій РШМ.

Першу групу становили 40 вагітних після органозберігаючого лікування цервікальної інтраепітеліальної неоплазії (CIN) II–III ступеня та РШМ Tis і T1a1N0M0, у яких виявлені високоонкогенні генотипи ВПЛ. До другої групи увійшли 40 жінок з фізіологічним перебігом вагітності.

Кожній пацієнтці у виділених групах проводили молекулярно-генетичне дослідження, матеріалом для якого стали зіскрібки поверхнього шару епітелію шийки матки. Для виявлення факту вертикальної трансмісії ВПЛ проводився забір аспіратів з верхніх дихальних шляхів дітей обстежених раніше жінок. Забір матеріалу проводився відразу після народження одноразовим аспіраційним катетером, приєднаним до медичного вакуумного відсмоктувача. Персистенція папіломавірусної інфекції визначалась шляхом детекції генотипів ВПЛ у зіскрібках з ротоглотки у шестимісячних дітей пацієнток першої групи. Для верифікації високоонкогенних генотипів ВПЛ використовували метод полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР).

Проведене дослідження показало, що вагітність у пацієнток з папіломавірусною інфекцією частіше ускладнювалася загрозою невиношування. Загроза переривання вагітності у пацієнток першої групи зустрічалася в 45,0 % випадків, що статистично значимо частіше, ніж у другій (32,5 %). Передчасні пологи в першій групі зустрічалися в 5,0 %, що в 2 рази частіше, ніж у другій (2,5 %). У пацієнток з ВПЛ в 2,5 рази частіше пологи ускладнювалися травмами м'яких тканин пологових шляхів. Вагітність, ускладнена гестозом та анемією, а також вагінальні пологи були факторами ризику перинатальної передачі ВПЛ. Перебіг вагітності і пологів не був визначальним фактором при персистенції ВПЛ в організмі дитини. Отримані дані про ускладнення періоду гестації у вагітних з папіломавірусною інфекцією, можливості інфікування ВПЛ новонароджених обґрунтовують доцільність проведення обстеження жінок на наявність ВПЛ-асоційованої патології геніталій та її лікування на етапі прегравідарної підготовки.

УДК 616.972-08:(615.32+615.33)

Опыт использования липосомального препарата в комплексном лечении больных сифилисом

Н.Н. Иванова, Г.М. Бондаренко, С.В. Унучко, В.В. Кутовая, Е.В. Левицкая

ГУ «Институт дерматологии и венерологии НАМН Украины», г. Харьков

Сифилис остается одной из важнейших медико-социальных проблем во многих странах мира, в том числе в Украине. Современный сифилис характеризуется удлинением инкубационного периода, преобладают скрытые и рецидивирующие формы. Сифилис, особенно поздние формы заболевания, может быть причиной возникновения специфического поражения внутренних органов, нервной системы, приводит к внутриутробной гибели плода у беременных, а также возникновению